

Full diocesà

8 de novembre del 2020

p8 – "Fratelli tutti", glossa del bisbe

p6 – Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya

Època de canvis

Estem més que mai en una època de canvis. Hem hagut d'aprendre a viure amb un virus que sembla que, de moment, no vol marxar. Això ens comporta modificar el nostre sistema de convivència, de moure'ns, de relacionar-nos, de gaudir de l'oci, de treballar, de comprar i també d'anar a missa i fer comunitat.

Les noves restriccions, pel que fa als aforaments a les esglésies, provoquen que la gent tingui por d'anar-hi i encara hi ha menys persones de les que hi podria haver. És normal, s'entén, sobretot en gent gran. Fa una setmana, el dia de Tots Sants, els cementiris eren quasi buits. Una imatge mai vista en aquesta data.

L'únic que no canvia és Déu, nostre Senyor. Ell sempre hi és i ara més que mai encara que moltes persones no el sentin. Ell ens sosté i ens ajuda, ell no ha canviat. Potser no podrem anar a missa o no podrem assistir als grups de pregària i catequesi, però podem pregar, això sempre!

I, a més, com que actualment estem vivint en l'època digital tenim eines que ens ajuden a fer més fàcil la nostra existència: podem contactar amb els altres, podem fer trobades, catequesis, misses *on line*. No és el mateix, però ajuda, i molt!

Que aquesta època de canvis sigui un moment de prova que ens ajudi a acostar-nos més a Déu!

Ja era mitjanit quan se sentí cridar: L'espòs és aquí. Sortiu a rebre'l.

Diumenge XXXII durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre de la Saviesa

La saviesa és resplendent i no s'apaga mai. Els qui l'estimen, arriben fàcilment a contemplar-la, la troben tots els qui la cerquen: ella mateixa es fa conèixer als qui la desitgen. Si algú matinejava per sortir a buscar-la, no s'hi haurà de cansar: la trobarà asseguda a les portes de casa. Pensar-hi sempre ja és tenir l'enteniment madur, i si, per trobar-la, hi ha qui passa nits en vetlla, aviat perd el desfici, perquè ella ronda sempre buscant els qui se la mereixen; generosament se'ls apareix pels camins i els surt al pas en tot el que es proposen.

(6,12-16)

Salm responsorial

Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.

[62]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica

Germans, no podeu desconèixer què serà dels difunts: no voldríem pas que us entristíssiu, com ho fan els altres, que no tenen esperança. Tal com creiem que Jesús morí i ressuscità, creiem també que Déu s'endurà amb Jesús els qui han mort en ell.

D'acord amb la paraula del Senyor us diem que nosaltres, si encara quedàvem amb vida quan arribarà el Senyor, no serem primers que els qui hauran mort, perquè, a un senyal de comandament, al crit d'un arcàngel, al toc de corn de Déu, el Senyor mateix baixarà del cel, i els qui han mort en Crist ressuscitaran primer; llavors els qui d'entre nosaltres quedem en vida serem enduts juntament amb ells pels aires, en els núvols, per sortir a rebre el Senyor, i així estarem amb ell per sempre.

Consoleu-vos, doncs, els uns als altres amb aquestes paraules.

(4,13-18)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Passarà amb el Regne del cel com amb deu noies, que sortiren amb torxes a rebre l'espòs. N'hi havia cinc de prudentes, i les altres cinc eren desassenyades. Les desas-

senyades no s'emportaren oli per a les torxes, però cadascuna de les prudentes se'n proveí d'una ampolla. Com que el nuvi trigava, els vingué son, i totes s'adormiren. Ja era mitjanit quan se sentí cridar: L'espòs és aquí. Sortiu a rebre'l. Aquelles noies es despertaren i començaren totes a preparar les torxes. Les que no tenien oli digueren a les altres: Doneu-nos oli del vostre, que les nostres torxes no s'encenen. Però les prudentes els respongueren: Potser no n'hi hauria prou per a totes; val més que aneu a comprar-ne. Mentre hi eren, arribà el nuvi, i les que estaven a punt entraren amb ell a la festa. I la porta quedà tancada. Finalment arribaren també les altres, i deien des de fora: Senyor, Senyor, obriu-nos. Però ell els respongué: Us dic amb tota veritat que no us conec.

Vetlleu, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni l'hora».

(25,1-13)

Passarà amb el
Regne del cel com
amb deu noies,
que sortiren amb
torxes a rebre
l'espòs. N'hi havia
cinc de prudentes, i
les altres cinc eren
desassenyades

Vetllem!

Joan Mir Tubau, prev.

D'entrada, l'evangeli d'avui, per a un lector atent, pot sorprendre: com és que les cinc noies prudentes no comparteixin l'oli amb les seves companyes? Com és que el nuvi els tanqui la porta, a les noies que arriben tard? Són preguntes que ens podem fer, però que no haurien de condicionar ni entelar el conjunt del missatge que se'ns vol transmetre.

El tema principal és la vigilància. Els cristians esperem el retorn del Senyor; sabem que va venir fa dos mil anys, però que tornarà al final del temps, encara que no sabem ni el dia ni l'hora. Per això se'ns demana de vetllar, d'esperar-lo, com aquestes noies que sortiren a rebre l'espòs. Esperar el retorn del Senyor, vetllar, demana posar-se en acció, ja des d'ara, perquè demà ja pot ser tard. Vetllar és el contrari d'evadir-se de la vida de cada dia; és comprometre'ns a aplanar el camí, ara i aquí, perquè el Regne de Déu vagi arrelant en el nostre món.

El nuvi triga a arribar; però, quan arriba, les noies desassenyades no estan a punt, no tenen oli per a les seves torxes, no han previst res. No són llum, no viuen com a filles de la llum. Aquesta pèrdua d'identitat ens afecta també a nosaltres quan ens adormim, quan ens acomodem al món present i quan deixem afeblir el nostre compromís a favor de Déu i dels germans. Les noies desassenyades no podran entrar a la festa i el nuvi no les reconeixerà. Nosaltres tampoc no hi podrem participar, si desconnectem d'allò que som, si pleguem veles, si ens rendim davant la tensió de l'espera.

La imatge

L'àngel toca la trompeta, la del judici final, i les noies es desperten. Unes amb seny s'han proveït d'oli per a la llàntia i, dretes, fan cara de pau. Les altres no tenen oli i fan cara de desesperació: havien d'acompanyar el nuvi, la trobada amb el Senyor, i no poden encendre les torxes, un fracàs.

Cosa d'esperança: Jesús ve sempre al nostre encontre. Tenim oli per a rebre'l?

[Les verges nècies i les prudentes \(1826\).](#)
William Blake

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

9 dilluns

—La dedicació de la Basílica de Sant Joan del Laterà
—La Majestat de Beget
—La Mare de Déu de l'Almudena
—El Sant Crist de Balaguer
Ez 47,1-2.8-9.12 o bé 1Co 3,9b-13.16-17/Salm 45/Jo 2,13-22

10 dimarts

—Sant Lleó el Gran, papa
Tt 2,1-8.11-14/Salm 36/Lc 17,7-10

11 dimecres

—Sant Martí de Tours, bisbe
Tt 3,1-7/Salm 22/Lc 17,11-19

12 dijous

—Sant Josafat, bisbe
Flm 7-20/Salm 145/Lc 17,20-25

13 divendres

—Sant Leandre de Sevilla, bisbe
—Sant Estanislau de Kostka, jesuïta
Fl 3,17-4,1/Salm 121/Lc 16,1-8

14 dissabte

—La Mare de Déu del Patrocini
—Sant Serapió (o Serapi), màrtir mercedari
2Jo 4-9/Salm 118/Lc 17,26-37

15 diumenge XXXIII de durant l'any/ Cicle A

—Sant Albert el Gran
—Jornada Mundial dels Pobres
Pr 31,10-13.19-20.30-31/Salm 127/1Te 5,1-6/Mt 25,14-30

La Caixa dona suport a CARTAES (Tàrrrega)

Josep Castellà / Foto: Ràdio Tàrrrega

CARTAES, empresa d'inserció social de Càritas Parroquial de Tàrrrega, rebrà una ajuda de 3.800€ de la Fundació "la Caixa", canalitzats a través de l'Acció Social de CaixaBank, per a la compra d'ordinadors portàtils perquè els fills dels seus treballadors puguin continuar les classes des de casa. Es beneficiaran d'aquesta acció vuit famílies vulnerables que necessiten disposar d'equips informàtics a la llar a fi de garantir que els infants puguin seguir el curs escolar.

CARTAES donarà així resposta a les necessitats detectades per aquestes famílies durant el confinament de la primavera passada, quan els alumnes es veieren obligats a seguir les classes des de casa, fet que

va ser complicat per no disposar d'equipaments informàtics. CARTAES va intentar ajudar durant els mesos esmentats, cedint ordenadors de segona mà procedents de la deixalleria i preparats per a ser reutilitzats, però aquesta col·laboració amb la Fundació "la Caixa" i CaixaBank permetrà d'adquirir ordenadors més moderns i que funcionin amb més celeritat, perquè cap infant no es quedi enrere.

Recordem que un dels objectius de CARTAES és augmentar la taxa d'ocupació a la ciutat de Tàrrrega amb la creació de llocs de treball, afavorint la inserció en el mercat laboral de col·lectius més desfavorits o amb risc d'exclusió social.

Necrològica

Mn. Tomàs Calvo i Talaverano

El dia 29 d'octubre va morir Mn. Tomàs Calvo i Talaverano, a l'edat de vuitanta-cinc anys. Mn. Calvo estava ingressat a l'hospital des de feia pocs dies després d'haver donat positiu de Covid-19.

Mossèn Tomàs havia nascut a Còrdova el dia 1 de desembre de 1934 i va ser ordenat prevere el dia 20 de juliol de 1958. Va servir pastoralment les parròquies de la Vadella, Bellmunt, Montpalau, Vergós Guerrejat, Navàs, Santasusagna, Clariana, Balsareny, Casserres, Sant Cugat del Racó, Merola i l'Ametlla de Merola.

Amb motiu de les mesures de confinament per municipis que van començar l'endemà divendres i donat que el cos del difunt tampoc no podia ser-hi present, es farà un funeral per ell més endavant.

Preguem per Mn. Tomàs Calvo que pugui gaudir del descans etern i li agràim de tot cor tots els anys dedicats al ministeri presbiteral a la diòcesi de Solsona.

40 Dies per la Vida (40 DPV)

40 Dies per la Vida (40 DPV) és una iniciativa pro-vida aco-llida per diferents voluntaris d'arreu del món que organitzen dues jornades cada any: una durant la Quaresma i una altre sis mesos després.

L'objectiu és pregar i fer dejuni per portar l'evangeli de la vida. Per això, durant aquests dies, diferents voluntaris pregunten davant centres d'avortament d'arreu del món.

Aquest any, per primer cop, un grup de joves catalans tradueixen cada dia les oracions oficials al català.

Com va néixer aquesta iniciativa? Fa disset anys, una petita ciutat de Texas, Planned Parenthood, va anunciar que obriria un centre d'avortament. David Bereit i Shawn Carney, els fundadors de 40 DPV, van invitar persones a pregar al carrer per evitar-ho.

De tota manera, el centre es va obrir. Els voluntaris de 40 DPV van continuar pregant davant el centre, fins que, un dia, la directora va sortir per demanar-los ajuda: «Vull deixar de matar infants, em podeu ajudar?»

Informa: Delegació de Joventut

Confirmacions a Cardona

El dia 24 d'octubre, a l'església de Sant Miquel i Sant Vicenç de Cardona, un grup de set nois i noies van rebre el sagrament de la confirmació de mans del vicari general, Mn. Marc Majà, en absència del bisbe Xavier Novell. Mn. Majà va presidir la cerimònia acompanyat dels preveres de la parròquia cardonina, Mn. Carles Pubill i Mn. Antoni Guixe. També van ser-hi presents dos seminaristes del bisbat: Rubén i Josetxu, i uns quants escolans de la parròquia.

Els nois a l'hora de les ofrenes/pregàries van oferir: una Bíblia com a símbol del do de saviesa; un cervell com a símbol del do d'enteniment; un bastó i un cabdell de mitja com a símbol del do de ciència; una bombeta com a símbol del do de consell; uns rosaris com a símbol del do de pietat. La celebració va acabar cantant els goigs a la Mare de Déu del Patrocini i fent-se un fotografia de grup amb els padrins.

Informa. Parròquia de Cardona.

Torna la Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya

Redacció

Entre el 15 al 30 de novembre arriba la XVII Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya. La proposta d'aquest nou curs porta en total 32 pel·lícules, que s'emetràn a través de tot el territori català i, a més a més, algunes a través de les plataformes digitals.

Laudato si'

Tal com expressen des de l'organització, «la pandèmia ens ha d'esperonar a repensar “la nostra casa comuna” i fer-la més habitable». Per això, la mostra s'ha volgut sumar a la commemoració del cinquè aniversari de l'encíclica *Laudato si'* del papa Francesc i d'aquí sorgeix la iniciativa del cicle «Ecologia i espiritualitat», amb pel·lícules que conviden a la reflexió sobre quin model de planeta volem des del punt de vista de la sostenibilitat ecològica

i productiva, els drets humans i el respecte mutu.

Per a seguir-la

Aquesta edició, a més de retransmetre's a les sales com s'ha fet tradicionalment, aquest any comptarà amb una part de la programació *online*. Es farà a través de la Sala Virtual Verdi, com també de la plataforma FilminCAT. Suposarà un nou canal de cinema espiritual. Tota la programació està detallada al web de la Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya.

També es lliurarà el III Premi de Cinema Espiritual en un acte al Palau Reial de Pedralbes de Barcelona i el concurs «La Paraula sagrada» —conduït per l'escriptor Màrius Serra—, sobre enigmes lingüístics basats en el vocabulari de les religions i el cinema.

Notícies Breus

Nous cardenals

Redacció

El Sant Pare va anunciar el diumenge 25 un consistori amb la creació de tretze nous cardenals. Entre ells hi ha R. Cantalamessa, predicador papal; l'espanyol C. Aós, arquebisbe de Santiago de Chile; A. Kambanda (foto), arquebisbe de Kigali (Ruanda); W. Gregori, arquebisbe de Washington; F. Arizmendi, arquebisbe emèrit de San Cristóbal de las Casas (Mèxic), M. Gambetti, custodi del convent d'Assís.

Per les víctimes a la carretera

Pastoral de la Carretera

En ocasió del Dia Mundial de les Víctimes a la Carretera, el propinent diumenge 15 de novembre, les delegacions de Pastoral de la Carretera conviden a fer una pregària especial per aquesta intenció, tenint present també que estem en ple mes de novembre, mes dels difunts. Han ofert un guió litúrgic, amb una monició d'entrada i dues pregàries especials per les víctimes dels accidents i pels cuidadors.

Pandèmia social: la pobresa també rebrota

Diumenge vinent, IV Jornada Mundial dels Pobres

Malgrat el caràcter estructural de la pobresa, la pandèmia del Covid-19 ha fet agreujar les seves conseqüències i el nombre de persones que l'estan patint. Moltes l'han soferta doblement: pel març i ara.

Dos fets ens fan fixar la mirada en una mateixa direcció: diumenge vinent l'Església celebra la IV Jornada Mundial dels Pobres i Càritas Catalunya acaba d'iniciar una campanya amb el lema «La pobresa també rebrota». Les situacions de pobresa s'han vist agreujades per la pandèmia.

El Papa ha triat com a lema de la jornada «Allarga la mà al pobre» (Eclesiàstic 7,32) i hi ha dedicat un missatge especial, aprofundint en el missatge bíblic del Siracida i sense

passar de llarg de la situació de pandèmia mundial.

Per la seva banda, les Càritas de les diòcesis amb seu a Catalunya han posat en marxa la campanya que porta per lema «La pobresa també rebrota», per tal que tothom qui pugui contribueixi al fons d'emergència Covid-19 perquè les persones que pateixen puguin tirar endavant i sortir d'aquesta crisi que generada per la pandèmia.

Durant l'estat d'alarma les Càritas de les diòcesis de Catalunya van haver de replantejar tots els serveis i projectes, vetllant per garantir les necessitats bàsiques de tothom qui ho requeria. Això va ser possible gràcies a més de 13.000 voluntaris.

El llibre

Arriba «Fratelli tutti» en català

La nova encíclica del papa Francesc

Aquesta nova encíclica del Papa se centra en la fraternitat i s'inspira en les paraules de sant Francesc d'Assís, «Fratelli tutti», és a dir, «Germans tots».

Presenta el repte d'una Europa unida davant la necessitat de cuidar el món que ens envolta. Reflexiona sobre la pobresa, els drets humans, les guerres, la soledat, la inseguretat de les persones que se senten abandonades, el diàleg i l'amistat social. També exposa la necessitat de replantejar l'economia i la política, afavorint la protecció dels immigrants, la llibertat religiosa i la cura dels dèbils. Es pot trobar al Despatx Interparroquial de Manresa (tel. 93.8753203) a un preu de 5,90 euros.

«Fratelli tutti», la nova crida del papa Francesc

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Fa poc més d'un mes, el dia de sant Francesc d'Assís, el Sant Pare signava el seu darrer gran document: la carta encíclica «Fratelli tutti», llançant una crida a la fraternitat i a l'amistat social, una necessitat tan fonamental com transversal, tan profundament cristiana com interpel·ladorament universal. Sense pretendre sintetitzar aquí el conjunt del document, sí que em vull fer ressò de tres grans eixos que el travessen i que recullo en les paraules següents: la barca, la pertinença i les perifèries.

La barca. Es pot dir que la totalitat del text papal no és sinó un continu desenvolupament d'aquesta primordial veritat: tot ésser humà és criatura de Déu i, per tant, «tots som germans» («fratelli tutti»). Tantíssimes problemàtiques del nostre món, des de les més locals (personals, familiars, grupals...) fins a les més globals (polítiques i econòmiques), s'acaben recolzant en un verinós supòsit: hi ha un «jo i els meus» i hi ha, per contra, uns «altres» que són la font dels meus problemes. Aquest dualisme fomenta actituds rivals que divideixen mortalment persones, grups i pobles. «Veiem com impera una indiferència còmoda, freda i globalitzada, filla d'una profunda desil·lusió que s'amaga rere l'engany d'una il·lusió: creure que podem ser totpoderosos i oblidar que estem tots a la mateixa barca» (cf. 30). Però, davant aquest oblit, cal recordar que «ningú no se salva sol, que únicament és possible salvar-se junts» (cf. 32): no hi ha un «nosaltres» enfront d'uns «altres», sinó que, en el fons, existeix un únic i gran «nosaltres». Tots estem a la mateixa barca.

La pertinença. No n'hi ha prou amb la noció teòrica de fraternitat per a canviar el món. Perquè veritablement hi hagi una transformació en l'actitud dels

homes i dels pobles, no sols es tracta de «saber» que tots som germans, es tracta de «sentir-se part» de la fraternitat humana. L'home d'avui, marcat per la tecnologia i les xarxes socials, és sovint i tristament un home individualista i, paradoxalment, aïllat, i això el fa presa fàcil de moltíssims mals, tant personals com socials. En contra d'això, «la nostra societat hi guanya quan cada persona, cada grup social, se sent veritablement de casa. En una família, els pares, els avis, els fills són de casa; ningú no està exclòs. Si un té una dificultat, fins i tot greu, encara que se l'hagi buscada ell mateix, els altres corren a ajudar-lo, li donen suport; el seu dolor és de tots. [...] Es barallen, però hi ha alguna cosa que no es mou: aquest llaç familiar. Les baralles de família són després reconciliacions. Les alegries i les penes de cadascú són assumides per tots» (cf. 230). La convicció profunda de pertinença a una única família humana és el motor primigeni per a viure com a germans.

Les perifèries. La veu que sovint el Papa aixeca a favor dels exclosos de la societat demana, en aquest document, no sols fa pensar en ells sinó també apropar-s'hi, tocar les seves ferides i mirar la vida des de la seva realitat. Perquè sigui possible l'artesanía d'un món fratern, cal mirar el món des dels últims, des de les perifèries.

Estimats germans, les paraules del papa Francesc també s'adrecen a nosaltres i a les nostres comunitats. També nosaltres estem en la barca d'aquesta humanitat malferida. També nosaltres convé que cultivem la pertinença a la comunitat humana. També nosaltres hem de posar-nos al lloc dels darrers. Que el bon Déu, el Pare que ens fa «tots germans», ens hi ajudi.

